

Font del Pinsà

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Obaga del Santó
Alçada: 228

Coordenades:

Latitud: 41.64376
Longitud: 1.83592
UTM Est (X): 403057
UTM Nord (Y): 4610879

Classificació

Número de fitxa 08053 - 56
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo

Notes de conservació: L'indret és encara accessible, però la font, amb l'abandonament dels horts, la font està quedant engolida per la vegetació. Per altra banda, s'ha detectat la presència de canya de Sant Joan. És una espècie invasora amb un impacte negatiu sobre la biodiversitat i la qualitat del paisatge. Està considerada per la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura com una de les 100 espècies més perilloses i nocives, per la seva capacitat de desplaçar la vegetació nativa. Per la seva robustesa, un cop instal·lada s'expandeix a una gran velocitat i redueix la capacitat de desguàs dels rius i rieres. Un cop abandonats els conreus, aquesta planta no té cap obstacle que l'impedeixi expandir-se.

Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08052A001001100000OD
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Descripció

Font situada a l'obaga del Santó. S'hi accedeix des de la carretera BV-1123 que va del Burés a Marganell en direcció a la pedrera del Sangrà i un cop passat un revolt molt tancat, entrar cap el bosc resseguint el camí de la font del Pinsà. El camí travessa l'obaga fins a entrar al turó del Pinsà. Es tracta d'un indret de gran valor paisatgístic tant per la diversitat faunística com per les espècies vegetals. Hi ha varies torrenteres que acaben desguassant a la riera de Marganell al capdavant. Algunes de les espècies més interessants són, el freixe de flor, el ginebró, el marfull, el cirerer d'arbós, l'arç blanc, la servera, l'auró negre a més del pi que hi neix espontàniament. El sotabosc és ric i dens amb gran quantitat de plantes enfiladisses.

Trobarem al mig del camí un gran bloc de pedra caigut ja fa anys de la paret de pedra que hi ha per sobre mateix. Allí hi ha un gran nombre de ginebrons. Un cop deixats enrere, cal resseguir el corriol a mà dreta, molt estret i dens degut a la vegetació que aprofita la humitat de la fondalada i ja en un revolt, travessarem l'aigua provinent del naixement de la font que baixa cap baix al torrent. Ens enfilarem per un corriol reforçat per un mur de pedra seca, que transcorre paral·lel a la rasa. Està senyalat amb una filera de pedres i mig tapat per l'heura hi ha a primer terme una bassa que dos metres de fondària per una amplada similar. Està excavada a la roca i reforçada per la part davantera amb pedra del lloc, com si es tractés d'una tina. A l'interior s'hi ha deixat una escala de fusta. S'observa també un indret amb canya de Sant Joan (*Arundo donax*), probablement plantada pel propietari dels horts dels voltants.

Deixat a mà dreta la bassa, al fons, arran de la paret de pedra i terra, a 1,45 metres d'alçada, neix la font, que raja permanentment. Originàriament se li va construir un regueró o conducció paral·lel a mà dreta, retallat a la pedra on s'hi va disposar una doble filera de teula per protegir l'aigua de les fulles i terra que conduïa fins a la bassa. Aquesta, en la seva part superior també tenia un sobreixidor que retornava l'excés d'aigua al rasot.

